

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Pocăiții „mileniști” neagă dumnezeirea Domnului nostru Isus Hristos!

Dintre Multele învățături rătăcite ce se ivesc tot mai tare în timpul nostru, nici una nu conține atâta rălăcire, atâta venin, ca secta numită „Ștudenții de Biblie”, sau „Mileniștii”

Această sectă, pe lângă că a profetit lucruri cari nu numai că nu s'au implinit, dar sunt chiar în contradicere cu Sfânta Scriptură, ca d. e. „*invierea profeților și stârșitul lumii în anul 1925*” „*a doua venire a lui Hristos din anul 1874*” etc, mai invață și acea că Domnul Isus Hristos n'a fost Dumnezeu adevărat. Deși Domnul Isus apriat a spus, că „*cine m'a văzut pe mine a văzut pe Tatăl*” pentru că „*eu și Tatăl una suntem*”, Ioan 10:30 — totus aceștia (mileniștii) spun despre Isus Hristos, că el n'a fost Dumnezeu, el a fost numai „*prima creatură a lui Dzeu — așa ca ingerii*” și că „*a fost timp când Isus Hristos nici n'a existat*”, vezi vol. V. pag. 86. 87 tradus limba engleză în limba maghiară.

Dar mileniștii și aci vin în contradicere cu Sfânta Scriptură. În sfânta Scriptură cetim cum Sf Apostol Pavel l'a numit pe Hristos, că El este „*peste toate Dumnezău binecuvântat din veci*” Rom. 9:5; iar Ioan zice: „*Știm iar,*

că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-au dat minte ca să cunoaștem pe cel adevărat; și suntem în cel adevărat în fiul său Isus Hristos, acesta este adevăratul Dumnezeu și viață vecinică” vezi I Ioan 5:20. Sf. Apostol Toma îl numește pe Isus dea dreptul: „*Domnul meu și Dumnezeul meu*”, iar Isus nu-i rectifică cuvintele, ceea ce ar fi făcut, dacă nu erau adevărate, ci El îl mustră numai pentru necredința lui, că nu a crezut până ce nu a văzut.

Domnul Isus a mai zis: „*mai înainte de-a fi Avram, sunt eu*” și „*Tatăl este intru mine și eu intru El*” Ioan 10:38. Ev Ioan zice: „*Intru inceput era cuvântul (Lugos) și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul (Lugos)*”. Ioan 1:1

Nu numai atâta, ba chiar și profeții vechiului așezământ prevestind despre nașterea lui Hristos, îl numeau între altele „*Dumnezeu*” „*Iată fecioară (Maria) este grea, și va naște fiu și vor chema numele lui „Emanuel” care se tâlcuește „cu noi este Dumnezeu.*” vezi Mat. 1:23. Isaia 7:14. Iar în alt loc cetim: „*Căci un copil ni s'a dat și domnia este pusă peste umerii săi: și se va chema numele lui „Minune”, „Sfătuitor”, „Dumnezeu puternic”, „Părinte etern”, „Domn al Păcei”*” Isai. 9:6.

Biserica adevărată dela inceput

a învățat că Dumnezeu e în trei persoane; „*Tatăl, Fiul și Spiritul sfânt*” și aceste trei persoane sunt una. Scriptura zice: „Căci trei sunt cari mărturisesc în ceruri Tatăl, Fiul, (Cuvântul, Lugos) și Spiritul; și aceștia trei, sunt una.” I. Ioan 5:7. Apostolii toți au predicat, că Isus este Dumnezeu adevărat și adevărul acestei învățături mai toți l’au sigilat cu sângele lor.

Inv. Vasile Borca.

Feriți-vă de beuturi spirtuoase!

„Noaptea (perioada ignoranței) a trecut, ziua (timpul luminei) s’a apropiat, să lepădăm dar lucrurile întunerecului, să îmbrăcăm armele luminei. Să umblăm cuviincios ca în timpul zilei, nu în ospete desfătătoare și beții”. Rom. 13:12,13.

Isus a venit aici pe pământ spre a disputa diavolului supremația asupra lumii, pe care acesta o pretindea pentru sine. El a venit pentru a restabili în om chipul lui Dumnezeu în mare parte șters din cauza păcatului, și-a comunica sufletelor puterea divină, care se ridică pe om deasupra degradării și stricăciunii.

Dar oamenii n’au conclucrat împreună cu Isus în această a Sa misiune divină, ci s’au rânduie sub steagul prințului întunerecului, dându-se pe mâna agenților, prin cari puterile întunerecului vor să desăvârșească ruina omeniei. Opera celui rău constă în a împiedică lucrarea lui Hristos; și toate eforturile sale tind la a determină pe oameni să apuce pe căile întunerecului. Pământul este câmpul de luptă, pe care puterile întunerecului precum și puterile luminei își dispută sufletele, pentru cari a murit Hristos. Când Isus eră pe pământ, El descria astfel misiunea sa și caracterul lucrării sale: „*Spiritul Domnului este asupra mea, pentru care ma uns — să predic săracilor Evanghelia, să vindec pe cei cu inima zdrobită*” . . . Luca 4:18,19.

Iată deci lucrarea lui Hristos și a celor împreună lucrători cu El. Dar cât de cu totul

este diferită lucrarea lui satana și a tovarșilor săi! Mulți din colaboratorii prințului întunerecului, cari lucrează împreună cu el la aducerea la cădere a neamului omenesc, îmbracă atentatele lor criminale în haina sfințeniei. Dar tocmai unora ca acestora se adresează Domnul, când zice: „*Când veți întinde mâinele voastre, eu i-mi voi ascunde fața mea dela voi, chiar de veți face multe rugăciuni, eu nu le voi asculta, căci mâinele voastre sunt pline de sânge*”. Sunt mulți cei cari, ridică mâinele lor către Domnul cu simțiminte de dreptate proprie fariseiască, dar cari prin faptele lor neagă principiile legii lui Dumnezeu. Aceia, ale căror mâini sunt pline de sânge, să nu-și inchipue că vor fi primiți de Dzeu pentru sfințenia lor de formă.

(Va urma.)

Din catechism

36. Dacă Dumnezeu este așa de bun părinte, ce trebuie să facem noi?

Noi trebuie să ne nizuim ca să fim fii credincioși și ascultători și pe El să-l iubim.

Doamne mare și bun ești,
Tu de bune te îngrijești,
Ajută-mi să te iubesc,
Voia Ta să ți-o implinesc.

Convingerea, cumcă Dumnezeu se îngrijește și de cei mai mici, cum că toate sunt supuse cârmuirea lui, ne mângăie în năcazuri, nu lasă să ne credem în noroc, ne întărește în contra ispitelor, ne dă încredere în toate amărăciunile acestei vieți.

Convingerea, cumcă Dumnezeu ne cârmuește cătră împărăția sa veșnică dar cu condiția că și noi să facem cât putem, ne mână neconținut spre virtuți, împlinind scopul nostru de a preamări pe Dumnezeu nu cumva abuzând de libertatea noastră aci pe pământ, să fie silit Dumnezeu să arete dreptatea lui infrișoșată pedespsindu-ne cu chinuri veșnice.

S. Martir și Arhidiacon Laurențiu. (10 August) este unul dintre martirii cei mai de frunte ai bisericii creștine catolice. Sfinții părinți scriu despre dânsul cu cea mai mare în-suflețire. Precum Sf. Ștefan întâiul martir și Arhidiacon la răsărit a preamărit Ierusalimul, astfel Sf. Laurențiu la apus a preamărit cetatea Roma.

Pătruși de eselența virtuților Sf. Laurențiu, scriitorii vieții lui au uitat a însemna locul nașterii lui. După tradițiune s'a născut în Spania, dar deja în pruncia lui s'a dus la Roma, unde prin virtuțile lui a câștigat iubirea Sf. Sixt arhidiaconului Romei, sub a carui conducere a studiat Sfintele cărți și a progresat în mod minunat în virtuți.

Sf. Sixt în anul 257 fiind ales de Pontifice, pre Sf. Laurențiu de și era tânăr l'a pus de arhidiacon preste cei 7 diaconi, cari au servit la bisericile din Roma.

În vremea aceea domnea Împăratul Valerian, care și-a propus cumcă ceea ce n'au putut să facă antecesorii lui, va face dânsul, adică să va nimici cu totul creștinătatea. Pentru realizarea acestui scop a cugetat să mai întâi trebuie uciși episcopii, preoții și ocarmuitorii bisericii. Drept aceea a poruncit să mai întâi să se prindă Pontificele Sixt. Când îl duceau pe bătrânul Pontifice la pierzare, Sf. Laurențiu îl petrecea cu lacrimi în ochi, nu pentru că Sf. Parinte a trebuit să ia cununa de martiriu, ci pentru durerea ce a simțit-o că trebuie să se despărtească de dânsul: „Unde te duci parinte sfinte fără fiul tău? a zis Sf. Laurențiu. — Unde te grăbești parinte Sf. fără diaconul tău? Tu nu ai adus jertfă lui Dumnezeu nici odată fără servul tău? Doară am fost necredincios în slujba mea?”

În administrarea Sacramentelor m'ai primit să-ți fiu de ajutor, iar la martiriul tău nu vroiești să te însoțesc?”

Din cuvintele acestea se vede iubirea cea mare a Sf. Laurențiu cătră mai marele său, și cumcă și dânsul a dorit a patimi pentru Hristos.

Bătrînul Pontifice l'a mângăiat zicând: Nu! fiule, eu nu te voi lăsa, pentru că pre tine te așteaptă lupte și mai mari. Nouă ca la bătrâni bunul Dumnezeu ne-a dat o luptă mai ușoară și mai scurtă, dar fie pentru că ești tânăr și tare îți va da o învingere mai frumoasă asupra tiranului. Nu plânge, căci nu preste mult vei veni după mine, și preste trei zile mă vei urma. Dute și îngrijește să așezi avuțiile bisericii, cari s'au dat sub îngrijirea ta”.

După uciderea Sf. Sixt, arhidiaconul Laurențiu îndată a împărțit între săraci toată averea bisericii, banii și vasele de aur și de argint, ca să nu ajungă acele în mâinile păgânilor, fiind sigur dânsul despre împlinirea profeției Sfintului Sixt, că preste trei zile va muri și el.

Și aieve păgânii, cari au auzit porunca S-tului Sixt. despre așezarea averilor bisericesti, au și pretins de la Laurențiu să le predea lor acele. Sf. Laurențiu a cerut termen de trei zile, în cari a adunat 1500 de săraci și i-a prezentat diregătorilor, spunându-le că aceștia sunt averea bisericilor, cărora a împărțit banii bisericești ca să aibe cu ce să-și câștige pâine și îmbrăcăminte.

Diregătorii s'au mâniat foarte, căci dânsii au așteptat averi, și iată li s'au prezentat săraci, morboși și slăbănogi. Drept aceea îndată l'au bătut pe Laurențiu cu zbiciuri spunându-i, că dacă va sluji idolilor nu-i vor lua viața. Însă Sfântul a rămas statornic în credință.

Deci au făcut un gratar de fier, și culcându-l pre acela, a pus sub gratar foc și au început al frige pre el de viu. Mare a fost focul care mistuia trupul Sfântului Laurențiu, dar și mai mare a fost iubirea martirului sfânt cătră Isus Hristos, încât nu numai că nu s'a vaetat, ci pre fața lui s'a arătat semnele bucuriei.

Dupa ce deja era mai fript pre o lature a trupului Sf. Laurențiu a zis locțiitorului: „Acum mă poți întoarce și pre cealalta lature, căci pre aceasta sum destul de fript. „Apoi a continuat: „Acum poți să și mânânci din mine, căci carnea mea este destul de friptă“. După aceste Sf. Laurențiu s'a rugat ferbinte, mai ales pentru cetatea Roma și pentru întoarcerea ei la creștinătate, s'a rugat lui Dumnezeu ca din aceea cetate, care e capitala lumii să se lătească evanghelia în toată lumea. Sfântul Pudențiu scrie, că aceasta rugaciune ferbinte a efeptuit că cetatea Roma s'a încreștinat.

În urmă după ce călăii l'au întors pre gratele înfocate mai de multe ori, Sf. Laurențiu și-a dat sufletul în mâinile Creatorului în anul 258 d. H. Văzând paciința îngerească a Sf. Laurențiu, au primit credința creștinească mai mulți dintre deregatorii de frunte ai cetății.

Dară nici Roma nu'a remas nerecunoscătoara acestui mare Martir, căci deja sub Constantin cel mare în anul 350 d. Hr. s'a zidit o biserică pompoasă în onoarea Sf. Laurențiu numită Bazilica din S. Lorenzo. Bi-

serica aceasta s'a zidit pe un intravilan care era proprietatea unei femei evlavioase Sf. Ciriaca, locul numit: „Fundus Veranus“ unde era și un cimitir în care au fost îmormântați mai mulți sfinți martiri.

Înainte a acestei biserici pe un stâlp grandios cioplit din granit Aegyptian e așezată statuia Sfintului Laurențiu, iar moaștele lui împreună cu cele ale Sf. Ștefan și Sf. Iustin zac în aceasta biserică, care și azi e una dintre cele cinci Bazilice Patriarhale și una dintre cele șapte biserici principale din Roma, cari le cerceteaza pelegriii.

Tot în onoarea Sf. Laurențiu mai sunt numai chiar în Roma următoarele biserici zidite și anume numite San Lorenzo in Damaso, in Janiculo, in Lucina, in Miranda, in Panisperna in Brindisi și in fine in Piscibus.

Rugăciunea de pe grătar rostită de acest Sfânt a fost bine primită de Dumnezeu și azi cu un mai mare succes ca ori și când până acuma aieve din Roma se vestește evanghelia în toată lumea.

Sfințire intru preot. Pe vremea marelui război era mult cunoscut numele generalului de brigadă baronul Reichling von Meldegg ajuns mai târziu comandant al cetății Ingolstadt. Despre el cetim în „Patria“, că părăsind cariera militară, a îmbrățișat cea preoțească. În luna trecută a fost hirotonit intru preot de cătră episcopul Leo.

Calendar săptămânal.

8—14 August 1926.

8. Dumineca XI. d. Rusalii (Ev. d. Mat. 18,23) S. Emilian
9. Luni. Ap. Matia.
10. Marți. M. și Arhid Laurențiu 258. d. Hr.
11. Miercuri. M. și diacon Euplu.
12. Joi. M. Foție și Anicet.
13. Vineri. C. P. Maxim Mărtur.
14. Sâmbăta. Pr. Mihea.